

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v škofijsk.
poslopiju (Bischofhof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrstič-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Uravnava zemljišnega davka.

Celih 8 let uže imajo dela in posla z uravnavo zemljišnega davka; 5 let so cenili zemljišča in 3 leta so potem porabili za uvrstjenje zemljišč v postavljene jim tarife ali razrede, po katerih se bo naposled znesek davka pri posameznih kosih ali parcelah zemljišč računil. Ali vkljub temu bi še trebalo 3—4 leta, v Galiciji, Istriji in Dalmaciji celó 5 let, preden bi po postavi od 24. maja 1869. bilo vse dognano. Razun tega so stroški po tem načinu uravnavanja zemljišnega davka silno veliki. Samo do konca l. 1876 se je potrošilo 16 milijonov. Te napake so finančnega ministra prisilile, da je državnemu zboru predložil postavo o spremembi nekaterih paragrafov gori omenjene postave od l. 1869. Namen ovim spremembam je: stroške zmanjšati in uravnava davka pospešiti tako, da bi do konca l. 1880. vse dogotovljeno bilo.

Poglavitne spremembe te postave so sledeče: Dozdaj sta posameznim parcelam ceno postavljala po dva in dva cenilca, ki ju je okrajna cenitvena komisija za dotični oddelek izmed sebe izvolila, in poročevalec (referent) ju je le spremljal in s svojim glasom le tedaj odločeval, kedar se cenilca o vcenitvi dotične parcele nista zedinila. V prihodnje bode pa poročevalec vsako parcelo v svojem okraju sam cenil, spremljal ga pa bo dotični župan, ali pa dva moža, katera soseskini župan v to odloči; ti trije pa nimajo nobenega določnega glasu, ampak pojasnujejo samo to, za kar jih poročevalec vpraša. Okrajni cenitveni poročevalec predloži svoje poročilo potem okrajni cenitveni komisiji v pregled in odobravanje. Dosedaj je gojzde cenil najprej poročevalec sam, njegovo poročilo pa sta prejela dotična dva cenilca v roko in sta ravno tisti gojzd in parcele tudi onadva cenila. Če nista poročevalčevi vcenitvi pritrčila, in če se kasneje on z njuno določbo ni strinjal, razsodila je potem okrajna cenitvena komisija, kaj naj velja. Prej ko so pa okrajne cenitvene komisije pri različnem mnenju spoznale, kaj da naj obvelja, imele so pravico na dotično mesto dva

druga cenilca izmed sebe poslati, da sta zemljišče, za katero je šlo, še enkrat pregledala in o svoji pozvedbi komisiji poročala. Po novi postavi ima pa okrajna cenitvena komisija brez novega pregledovanja konečno določiti, ktera vcenitev naj obvelja, ali ima namreč dotični referent prav, ali pa dotična cenilca. Ob kratkem rečeno, po novi postavi pride vcenitev zemljišč iz rok izvoljenih cenilcev v roke dotičnih c. k. referentov ali poročevalcev. O ugovorih (reklamacijah) imajo po dosedanji postavi razsojevati okrajne in deželne cenitvene komisije. Po novi postavi se pa ustanovijo za to posebne reklamacijske komisije (Reclamations-Commission), ki stopijo na mesto deželnih cenitvenih komisij, in se sestavijo na enak način, kakor so sestavljene deželne cenitvene komisije, ter bodo o vsakem ugovoru (reklamaciji) konečno razsojevale, zoper katero razsodbo ni pripuščena nobena pritožba. Nova naredba je tudi ta, da se županom pošljejo pri razpisu reklamacij tudi mape in parcelni protokoli dotične občine, da je mogoče vsakemu se prepričati, kako so zemljišča tu in tam vcenjena; vrh tega prejme vsak posestnik posebno polo (Grundbesitzbogen), v kateri so vse njegove parcele z dotičnim razredom in obdelovanskim redom, pa tudi mera vsakega kosa vpisane, da se zamore o vsem prepričati, ali je prav, ali ne. Ta naredba se nam najpotrebnejša zdi, ki jo žalibog v prejšnji postavi pogrešamo, brez katere bi bil pa vsak, če še tako pravičen ugovor nemogoč. Mnogim te spremembe nikakor ne ugajajo in veliko okrajnih zastopov je pritožbe, ugovore in prošnje doposlalo državnemu zboru, naj bi ta nasvetovano novo postavo z spremembami vred zavrgel. To pa se gotovo ne bo zgodilo. Nasvetovane spremembe so res potrebne, ako se hoče uravnava po postavi od l. 1869. hitreje in z manjšimi stroški dognati.

Prošnja nemških katoličanov do cesarja Viljelma I.

Nemški cesar, stari Viljelm, je čestitajočim ministrom, da je smrti srečno všel, povedal par

resnih besed. Rekel jim je: „sedaj je za vlado važna naloga: delati na to, da se revolucija še bolj ne ukrepi; vsak minister mora svoje storiti; zlasti je pa treba skrbeti, da ljudstvo vere popolnem ne zgubi; to vam bodi sedaj glavna naloga“. Teh cesarjevih besed so se uže 7 let preganjani nemški katoličani poprijeli in do cesarja poslali posebno pismo, v katerem ga spominjajo na to, kar je k ministrom djal, in ga kaj milo prosijo, naj se ogleda nekoliko po deželi, da bo se sam prepričal, kako jegovi ministri ravnaajo z katoličani, kako zatirujejo vero! [Ministri so sami lutrovc, freimavreri, deloma celó judi]. „Svitli cesar bi, pravijo katoličani v pismu, z lastnimi očmi gledali razdjanje in upustošenje svetišč božjih. Na stotine naših dušnih pastirjev nam je smrt pobrala, pa ni bilo mogoče jim potrebnih naslednikov dobiti, na stotine mešnikov trpi v ječah, drugi tavajo in blodijo v prognanstvu po tujih deželah, z večino izgnanih škofov vred; na tisoče pridnih redovnikov in redovnic, ki so svoje vse življenje posvetili v blagor bližnjim, so morali očetnjavo zapustiti, na stotisoče vernikov pogreša besedo božjo, sv. mešo, umira brez mešnika, se pokapa brez cerkvenih obredov. In vendar se v kljub tolikemu trpljenju in popolnem neopravičenemu preganjanju med milijoni Vaših katoliških podložnikov niti eden ni našel, ki bi se bil po sili cesarskim zaukazem vprl, spuntal in revolucijo pričel. Kako močno opravičeno je torej, svitli cesar, Vaše mnenje, da le vera zamore človeku zdatno braniti, da se po političnih strastih ne da zapeljati v upor, punt in revolucijo zoper obstoječo državno oblast. Dobro torej, svitli cesar, ustavite dosedanje preganjanje katoličanov, dajte svojemu ljudstvu zaželjeni mir in mi se bomo veselili zedinili z vladinimi oblastinijami v ta namen, da se ljudstvu potrebna vera ohrani“. Tako so katoličani pisali nemškemu cesarju, ki je prisiljen na ta glas tem bolj ozir vzeti, ker je državni zbor od njega zaželjene postave zoper socialiste zavrgel. Cesarjeva lastna lutrovska vera pa mu tudi ne more pomagati, ker je vsa razdjana in razjedena, po 300letnem razsajanju zoper katoličanstvo onemogla krivovera. Skoro nihče lutrovcev ne daje več svojih otrok krstiti, lutrovski duhovniki so skoro sami novošegni neverci; v neki farni cerkvi v Berlinu, katerej je 10.000 duš vpisanih, se je samo 8 ljudi udeležilo zahvalnice za rešenje cesarja! Taka vera je se vé — preslaba za prerojenje ljudstev, za obrambo pametnega reda zoper strahovite namere vsled liberalnega izsesavanja razkačenih in popolnem vernih socializmov!

Gospodarske stvari.

Kako naj ravna čebelorejec z panji po Dzierzonovi osnovi.

I. Vsak razumen čebelar lahko sprevidi, kako praktični in koristni so v mnogoterem oziru panji

ali čebelarski koši po Dzierzonovi osnovi, t. j. z premakljivimi satovniki. Zato so se pa taki panjevi tudi pri nas že začeli širiti in menda ni več mnogo takih bečelarjev, ki bi še ne bili takega panja nikoli videli. So pa ti panji tako narejeni, da čebele satovje delajo v majhnih štirivoglatih satovnikih, okvirjih ali obročkib. Ti so tako vloženi, da jih zamoremo vsaki čas, kedar se nam spoljubi, iz panja vzeti, jih preiskati, zalego mladih čebelic pregledati, medu izvzeti in obročič ali okvir z praznim satovjem zopet v panj obesiti. To je pa velik dobiček, katerega pri navadnih panjih in koših popolnem pogrešamo. Košev, kder si čebele satovje trdno vdelajo, ni mogoče pregledavati, ali posameznih pogaç vun jemati, ali drugih noter devati. Le tak čebelar, ki si je priskrbel panjev z premakljivimi satovniki, ima čebele v svoji popolni oblasti. Prvi je take panjeve izumil najslavnejši čebelorejec, katoliški župnik Dzierzon v Šleziji na Pruskem. Ta mož si je vsled tega neznano veliko zaslug pridobil za povzdigo ljudskega blagostanja. Panji se imenujejo po njem: Dzierzonovi panji in vse sedanje na podlagi njegove iznajdbe vstalo razumno čebelorejstvo: Dzierzonova čebeloreja. Panji po Dzierzonovi osnovi se izdelujejo: iz slame, ila, opeke in lesa. Gledati pa je, da so zadosti topli; tudi je treba paziti na to, da so vsi ti okvirji pri bučelnjaku enako veliki, da se zamore isti okvir ali satovnik pri vsakem porabiti in vanj obesiti. Panji so pa ali ležeči ali stoječi. Kako se torej z čebelami in satovjem pri takih panjih ravna, to se bo zaporedom v 13. točkah razlagalo. 1. V teh panjih se lahko pospešuje rojenje ali pa pridelovanje medu. Spomladi in pred poglavitno pašo je treba, kolikor je to mogoče, pospeševati zalego. V ta namen se precej v začetku satovje stisne in omeji, da se na toplem drži; pozneje se nastavi satovje s zadelano zalego, prazno satovje pa vloži za čebelice delavke; gnezdišče za zalego se ob pravem času razširi, čebelicam pa nalašč krmi v ta namen, da poprej rojijo. Kajti spomladi je treba mnogo čebelic za rojenje, ob poglavitni paši pa mnogo delavk za nabiru medu. Ob času poglavitne paše se pa mora, kolikor mogoče, skržiti prostor za zalego, da se prostora dobi za med in posebno tudi, da zalega in iz nje izhajajoče brezšteviline bečele zopet vsega medu ne snejo, kar se ga je bilo že poprej nabralo, — 2. Skoro vse izprazneno satovje Dzierzonovih panjev zamoremo zopet porabiti. To pa vrže mnogo več dobička, kakor pa če se precej za vosek prepusti. Kako se pa prazno satovje v te satovnike ali okvirje devlje? Na dvojni način. Zgornji del vsakega okvirja se že poprej, kakor se v panj postavi, po celi dolgosti olepi z dolgim koscem satovja. V ta namen se pripravljene kos satovja namoči v vroči vosek in se potem ročno postavi na zgornji del okvirja ter nekoliko pritisne. Isto delo se opravi tudi tako, če se ščetinasti čopič (penzelj) namoči v vročem vosku ali v raztopljeni gumi, in ž njim zgornji del okvirja

pomaže, kder se potem hitro odločeni kos satovja položi in pritisne. Tako odkažemo čebelam, kder imajo v vsakem okvirji delanje satovja nadaljevati. Če bi se bečelicam v okvirjih ne prilepilo nekoliko satovja, tedaj bi po 2—3, ali po vseh okvirjih kar navskriž začele satovje delati; tako bi se pa poglavitni dobiček pri Dzierzonovih panjih zgubil. V kratkem se lahko spozna veliki dobiček, ki se s tem majhnim trudom, z prilepovanjem majhnega satovja doseže; kajti sicer vse tudi najlepše satovje drugih panjev morajo za vosek porabiti, ker se več ne da v panj postaviti. Pomislimo na dalje, kolik dobiček je za mladi roj, če ga spravimo v panj z uže nastavljenim satovjem! Roj se vseli v panj, kjer je zanj že vse satovje pripravljeno; čebelicam je treba le dalje delati, in matica je v stanu kar jajčica leči. Prerajtamo še, da čebele potrebujejo 13—14 funt. strdi, prej ko en funt voska napravijo. Preden se teh 13—14 funt. nanosi, utegne že glavna paša nehati, in čebelorejec lahko v pozni jeseni ima panj brez medu, med tem ko se v panje po Dzierz. osnovi kar naenkrat med nanaša v nastavljeno satovje. Pa tudi starim panjem se prihrani mnogo truda, če se njim nastavlja že satovje; na taki način se dobi mnogo več medu.

Odkod dobiva vino rujavo barvo?

„Steirischer Landbote“.

M. Da vino večkrat rujavo postane, temu je več vzrokov krivo: 1. predolgo vrenje na mehéh ali tudi predolgo ležanje drozgalice v odprtih posodah, n. pr. na krnici; 2. Če mraz, slana še ne popolnoma zrelo grozdje popari, ali pa če toča kratko pred branjem grozdje otolče in poškoduje; 3. pretakanje starejšega vina v nove ne dosti izkuhané ali celo v pokvarjene sode; 4. Pristop prostega zraka pri pretakanju starejšega vina, ali pa če staro vino soda popolnoma ne izpolnujejo ali če so sodi kakor se pravi na vanek. Nič ni starejšemu vinu bolj škodljivo, ko prosti pristop zraka. To so poglavitni vzroki gori omenjene nepopoljne prikazni in ker zdaj te poznamo, se hočemo po sredstvih ogledati, ki te vinske napake odstranjajo. Kdor ima to bolezen že v kleti v svojem vinu, temu se sledeča sredstva morejo zoper njo nasvetovati: a) Večkratno pretakanje vina pa tako, da zrak ne more prosto do vina pristopati. Sod se mora z trdno, globoko v vino segajočo pilko zapilkati in skrbeti, da je sod vedno poln. Poglaviten vzrok raznih vinskih bolezní pa je pretakanje vina v ne pravem času. Kolikor mrzlejša je bila jesen in zima, toliko pozneje se mora vino pretočiti, še le meseca marca ali aprila. Kolikor pa je bila zima rahlejša in toplejša toliko prej se sme to zgoditi že meseca decembra ali januarja. Ne po koledarju, ampak po vremenu se mora tukaj umen vinorejec ravnati, prav za prav potem, kako je vino zavrelo. b) Ako se po takem ravnanju bolezen

vinska ne da odpraviti, treba je, da vino v drugo zavreje. To se pa zgodi, ako se vinu sladkorjeve vode pridene. 3—4 funte grozdovega sladkorja v 3—4 litrih vode raztopljenega je na vedro vina zadosti. Dobro sredstvo za to, da vino v drugo zavreje, je tudi to, da se boleno vino na drugi koš pri prešanju vlije, dobro z tropinami pomeša in izpreša. Tako pomlajeno vino dobi iz grozdovih receljnov, iz pešek in mehov na novo čreslovine in iz mošta, ki je še v tropinah, sladkorja. Seveda se tako z vinom ravnati da le v času branja. c) Ako ima rujavo vino prazen, neprijeten okus, se mu mora z taninom in alkoholom na pomoč priti. 2 lota tanina in blizo 1/2 litra dobrega vina na ognju raztopljenega je zadosti na vedro vina. Ravno tako naj se vinu nekaj alkohola pridene. 6 procentov alkohola mora dobro namizno vino imeti, ktero ga ima manj, naj se mu ga prida. Z gipsom ali lesnim ogljem vino zdraviti je že bolj težavno. Vsakako pa je dobro, če se tako bolena vina prej ko mogoče pospijejo. Nezdrava sicer rujava vina niso, če morda niso gnjila.

Alois Werk.

Berkširsko in sufolsko svinjsko plemé, kake vrednosti je za domačo svinjerejo? Kdor je jedno teh imenovanih svinjskih plemen, ki je bilo iz Angleškega k nam zaplojeno, kdaj skusil, ta se je gotovo do dobra prepričal, da ima to plemé na zboljšanje našega domačega deželnega plemena svinj ugoden in dober upliv, ne le gledé rane godnosti svinj, ampak tudi gledé napravljanja mesa in masti. Vrh tega so svinje tega plemena z vsako krmo zadovoljne, niso čisto nič zbirčne in to, kar povzijejo, dobro in do malega prebavijo in v meso in mast podelajo. Čisti ploditvi angleških plemen se pa pri naših razmerah živinoreje in poljedelstva marsiktere ovire zoperstavljajo, zlasti manj ugodne podnebne razmere, neprillična strežba, posebno pa slabi svinjski hlevi, najbolj pa ubrejevanje svinj po približnjih sokrvnikih, sorodnikih. Zarad tega zaslužuje reja domačega deželnega plemena več pozornosti in skrbi, ker imenovane napake bolje prenaša, kakor pa angleška plemena, ker jih je bolj privajeno, in manj razvajeno, tedaj tudi manj iz roda uhaja, kakor pa čisto, nježno angleško plemé. Nasproti temu pa je križevanje, to je plemenjenje domačih svinj z angleškimi svinjami vsega priporočanja vredno in so zlasti na srednjem in spodnjem Stajerju z tem križevanjem izvrste uspehe dosegli. Seveda ne gre pričakovati, da se bode po jedno — ali dvakratnem plemenju čistega angleškega plemena z našim domačim plemenom že do stalnega plodnega deželnega plemena prišlo. Tó se more še le v petem — šestem rodu po plemenjenju z čistim angleškim plemenom pričakovati. Tako so v drugih deželah prišli do novih izvrstnih plemen. Komur pa je le na tem ležeče, da si izredi svinje, ki mu na prvem mestu le meso in mast narejajo, ta bode dobro storil, ako se pri

prvem ali drugem rodu po križevanju z čistim angleškim plemenom ustavi, tako bode najbolj gotovo svoj namen dosegel. Iz rečenega pa še sledi, da je najboljše svinje čistega domačega plemena z merjasci čistega angleškega plemena plemeniti; tako se dobijo živinčeta, ki so za odebeljenje na mesu in na masti kakor ustvarjena.

Prašanje ktero angleško pleme ali berkširsko ali sufolsko za naše razmere bolje kaže, še ni popolnoma dognano. Vendar pa so se v zadnjem času veljavni glasi čuli, da je posebno za manjšega posestnika berkširsko boljše. Pravijo zato, ker je kri tega plemena našim domačim plemenom bolj sorodna, da tudi nevarnosti našega podnebja lažje prenaša, kakor bolj nježna in občutljiva sufolska svinja.

Dr. M. Klingan.

Sejmovi na Štajerskem. 3. junija sv. Lovrenc v puščavi, sv. Magdalena in Maribor, Ptujška gora, Središče, Poličane, Reichenburg; 4. junija Maribor, Vozenica; 6. junija Artiče, Pobrežje v Ptuj; 8. jun. Sv. gore, sv. Martin pri Slov. Gradcu, Slatina, Stras.

Sejmovi na Koroškem. 8. junija Pliberk; 11. jun. sv. Hema; št. Lenart, št. Paul, Althofen, Podgorje, 14. junija zgornji Drauberg, 15. junija Grajfenburg.

Dopisi.

Iz Celja. (Razstava — izpred sodišča). „Slov. Gospodar“ je že enkrat poročal, da namestnik celjska kmetijska podružnica letošnjo jesen napraviti v Celju razstavo raznovrstnih poljedelskih reči. V ta namen je sklical predsednik celjske kmet. podružnice grajščak Berks iz Blagajne pretečeno nedeljo 12. maja v Celje mnogo spodnještajerskih gospodarjev ter jim naznanil, da se mu je posrečilo, od nekterih okr. zastopov, od ministerstva za kmetijstvo in od štajerske kmetijske družbe okoli 1200 fl. v ta namen nabrati, da bi se v Celju napravila razstava poljedelskih pridelkov. Razstaviti se ima živina, poljedelski pridelki, različne mašine in učni pripomočki za poljedelstvo. Razstava se ima vršiti skozi 3 dneve začetkom oktobra ali pa koncem septembra. Prav pripravno poslopje za razstavo bi bila nekdanja grofija ali zdajšnje mestne šole, kjer tudi podružnica namerava razstavo napraviti, če bode dež. šolski dovolil, da se za tega voljo poduk v mestnih šolah nekoliko pozneje začne. Razstavi želimo srečen vspeli! Kakor zdaj kaže po polju in vinogradih, bo ravno letos naš slovenski gospodar v stanu, razstaviti svetu pridelke svojega truda; kajti povsodi se Bogu hvala poje, ki nam hoče letos blagosloviti sad zemlje. — 13. majnika so se pričele zopet v Celju porotne sodnije. Predno pa ko začnem poročati o delovanju porotnih sodnij, naj na kratko omenim zanimive obravnave zoper ptuj-

skega hišnega posestnika P. R. Ta mož je pripravil v svoji hiši v Ptuj stanovanje za ženske, ki so bile na slabem glasu. Zaradi tega ga je okrajna sodnija v Ptuj obsodila na en mesec v ječo. Toda mož se je pritožil pri celjski okrožni sodniji po svojem zagovorniku dr. Kozjeku. In glej, celjska okr. sodnija je vslušala pritožbo ter omenjenega zatoženca spoznala nedolžnega, in sicer iz tega razloga, ker mu je mestni urad ptujski dal privoljenje k nesramnemu mešetarstvu. Prva obravnava pred porotniki se je 13. t. m. vršila zoper Jožefa Plečko iz Rač blizu Maribora. 10. jan. t. l. je v gostilnici pri Fr. Lavrenčiču v Račah pilo in igralo mnogo gostov; pri igri se začnejo pripraviti in med saboj puliti. Črez nekaj časa gresta Lorenc Auer in zgoraj omenjeni Jože Plečko iz gostilne ter se zvonaj začneta pripraviti; Plečko vrže Lorenca Auerja ob tla ter tepta po njem, tako da mu je več lahkih ran zaval. Ko se pa pozneje vsi gostje podajo v Zgornje Rače, se jamejo vnovič pretepati in pri tej priliki vdari Jože Plečko Franceta Auerja, brata unega Lorenca A., z katerim se je že poprej pulil, tako hudo po glavi, da se je France A. zgrudil ob tla ter dan pozneje vmrl. Obsojen je J. Pl. na 2 in pol leta v težko ječo. 13. majnika je bil obsojen na 2 leti v težko ječo Jakob Rober iz Leviča, ki je 12. marca t. l. zavoljo neke viničarske deklinje blizu Hrastnega Šimona Ožina 2krat z sekiro po glavi mahnil, tako da je ta nekaj dni potem vmrl. — 14. t. m. je bil v težko ječo na 18 let obsojen Jož. Lajh iz Pesinga, ker je, kakor pravi, na prigovarjanje Jož. Petroviča iz Gerlinec v ptujskem okraju, svojega očeta ustrupil. Primešal je namreč 2 dni zaporedoma v jed arzenika. Oče je vsled tega tudi 7. jan. t. l. vmrl. Morilec svojega očeta je še le 18 let star! — 15. majnika je bil k smrti na vislicah obsojen Franc Satler iz Andrevec v Št. Lenartskem okraju. S. je dolgo časa sem prav surovo ravnal z svojo pasterko, 6letno Treziko Rojs; 1. marca t. l. pa je hotel vbogo dete vmoriti ter ga je z nogu v trebuh pehal, tako da Trezika treščil z glavo ob zid ter se zgrudi na tla. S tem še ni bil zadovoljen, temveč jo še z peščico tolče po glavi, tako da je deklica za pretresom možganov še tistega dne vmrla. (Dalje prih.)

Od sv. Tomaža nad Vel. nedeljo. (Letina — oderuštvo). Uže dolgo nam ni nobena letina toliko lepega in veselega obetala, kakor letošnja; če nas Bog obvaruje ledu in nalivov, bodemo dobili vsega zadosti: zrnja, sena, sadovja in vina. Čeravno blagoslova tolikega nismo vredni, smo ga pa potrebni močno zelo. Številnim škodljivcem poljedelskim moramo prištevati tudi pisane srake še bolj pa sive vrane. Škoda, ki jo te delajo, je znatniša, kakor bi morebiti kdo mislil. Koliko kuruze izpipljejo, kedar ta kal poganja! Koliko storžev obelijo in zrnja požró! Tudi gospodinjam poberejo mnogo mladih pišanev in puric. Zato bi že prav potrebno bilo, da bi ljudje pri nas na zati-

rovanje in pokončavanje teh škodljivcev začeli bolj misliti! — Kakor po drugod, tako tudi pri nas ne manjka raznih ciganov in oderuhov; jih število se jako množi in postajajo čedalje bolj drzni. Poznamo enega, ki očitno pravi: jaz moram skrbeti, da kaj dobim, in drugi pa naj skrbi, da povrnjeno dobi. In potem nauku tudi res ravna; vse vzame, kar koli le dobiti more: vino, zrnje, živino, denarje, ali iztirjati iz njega nazaj, to je skoro nemogoče. Čudno znamenje časa je tudi to, da mnogo ciganskih posestnikov zapravljivo živi in dolgove dela, naposled pa da zemljišče na ženo prepisati, upniki se pa lahko za svoje denarje obrišejo!

Iz Velenja. (Letina — „dingerc“). Pšenica in rž tukaj prav lepo kaže; vinogradi obetajo obilo grozdja, sadunosno drevje pa veliko sadu. Človeku srce kar veselja igra ozirajočemu se po naših lepih poljih in hribih. Bog nas varuj hude ure in letina bo izredno dobra. — Pred kakimi 7 leti je Velenje videlo nekega krojača „privandrati“, in je tukaj službo dobil. Takrat je nek g. Grazeli od g. Pergerja štacuno v najem vzel in je tudi omenjenega krojača za pomočnika pri prodavanju postavil. Služil mu je krojač 2 leti, potem pa je začel sam prodavati nožeke, cikorijo, kavo itd. kar še tudi sedaj dela in bo menda skoro celi „dingerc“. Govoriti pa zna ta človek veliko in tako, da kmeta, ki pride k njemu iz bližnjih hribov po kake „žajfe“, kar glava boli, kedar domov gredoč premišluje, kar mu je ta krojač novega napovedal.

Iz Koroškega. (Ubogi akciionarji — žrebci z svetimi imeni). Kapitalisti, ki so svoje denarje iz hranilnic itd. pojemali in si za nje kupili akciij n. pr. banke Slovenije in drugih podvzetij na akciije, so skoro povsod na limance vsedli. Slabo gospodarjenje jim je denarje zapravilo; upravni svetovalci, ravnatelji in jihovi uradniki so obogateli, akciionarji pa postali izpuljeni in slečeni. Pritožbe tem ne pomagajo nič. Blizu tako se godi akciionarjem Hüttenberške fužinarske družbe. V 4 letih so ravnateljstvu, uradnikom, upravnim svetovalcem žrtvovali 1.844.621 fl. Razun tega pa imajo pokrivati vsako leto zdatnih primanjkljajev, ker upravna gospoda več potroši, nego fužine dohodkov vržejo. Tako so morali l. 1870. pokriti 212.274 fl. l. 1877. pa 166.871 fl. in letos bržčas 30.000 fl. Vkljub temu slabemu opravljanju bila sta izžrebana 2 upravna svetovalca zopet izvoljena. Obupni akciionarji si ne morejo pomagati. — Državni žrebci imajo vsak svoje ime in sedaj priporočuje kmetijska družba, naj isto tako storijo tudi posestniki, čijih žrebci imajo dovoljenje ali licencije, da se smejo spuščati. In tukaj se godijo za vsakega vernega kristijana nedostojne reči; žrebce se dajejo namreč imena svetnikov. Tako se imenuje eden državnih žrebcev: Adam, drugi zopet Karol, Jakob, Andrej. enemu so dali ime celo božjega arhangelja Gabriela, katerega vsak vernik visoko časti kot posrednika med Bogom in prečisto de-

vico Marijo pri učlovečenju Sina božjega. Dotični ljudje, ki toliko sveta imena dajejo in dajati tripijo konjskim mrham, morajo res biti milovanja vredni ljudje!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. V soboto 25. maja, god sv. Urbana, je avstrijski regiment baron Sokčević zasel turško trdnjavo in otok Adakale v Donavu pri Oršovi; otok meri nekaj oralov in ima kakih 400 mohamedanskih prebivalcev, turški vojaki so se poprej odpeljali. Tako je slednji turški vojak zginil iz podonavja potem, ko se je zlati polumese turških zastav 450 let v Donavu lesketal; v Mitrovici v Slavonski granici pa delajo priprave, da se bodo turški vojaki iz Bosnije od ondot po Savi in potem po Donavu za drugimi Turki odpeljali. Naj le gredó, ti divjaki, odkod so k nam prišli razbijat pred pol tisoč leti. Na Erdeljskem delajo pijonirji marljivo šance tudi okoli Sibinja, potem v soteskah: Temeš, Poljana, Ojtož in Badža, in mesto Czik je neki odločeno, da se ondi zbere več regimentov; tudi Krakov in Przemisl v Galiciji hočejo baje takoj začeti z šancami obdajati, v južnem Tirolskem pa 40.000 mož proti Italiji nastaviti. Zastran Bosnije še se pogajajo z turškim sultanom, ki je neki voljen deželo prepustiti Avstriji, če ga ta potem brani proti Rusom. — Državni zbor je začel razpravljati o novi nagodbi z Ogersko; bržčas jo bo sprejel in nam 24 fl. davka na kavo naložil. — Volitve za deželni zbor štajerski se bodo baje vršile meseca avgusta; slišimo, ka namislita celjski glavar g. Haas in vitez Berks za ustavoversko-liberalno-nemško stranko kandidirati. No, teh še nam je treba; ali nemčurji drugih ne zmorejo več? — Bivši narodni župan v Pragi, dr. Bielski, je umrl in imel sijaju pogreb; českemu narodu se slobodno toži po krepkem, značajnem moževi, ki je l. 1866 mirno v Pragi ostal in z kardinalom Švarcenbergom zmagonosnim Prusom nasproti šel in mesto milosti premagavcev priporočil, kar je tudi dosegnil. — Freimaurerji so pri nas še vedno postavno prepovedani, to pa jim ne brani na Dunaju imeti društvo in osnovati najdenišnico, kder se niti 6—12letni fantiči moliti ne učijo, ter za ovi zavod denarje pobirati. Nedavno se je proglasil poziv na milodare, na katerem sta podpisana ces. kralj. ministra Hofmann in Hlumecky. — Na Ogerskem je Donava pouzročila veliko škode, na Hervatskem pa Drava in Sava. — Znani škof Strosmajer bil je te dni v Belgradu, kder je bil od kneza Milana in srbskih ministrov častno sprejet. Za nove volitve na Ogerskem so zedinjeni uporniki pod grofom Apponijem proglasili poziv do volilcev, v katerem hudo napadajo ministra Tiszaja zarad nagodbe z Avstrijo. Bržčas je pa ta poziv le od zvitih Magjarov dogovorjen in proglašen, da bi se dunajskega držav-

nega zbora poslanci ogerskih volitev ustrašili in v dogovorjeno nagodbo z Tiszajem privolili!

Vnanje države. Bismark je namislil nemške socialiste zaradi napada na cesarja Viljelma z postavami in policaji preganjati, tako kakor preganja celo nedolžne nemške katoličane, in je v ta namen ostro postavil nasvetoval; državni zbor je pa navsvet z 251 proti 57 glasom zavrgel; celó beseda slavnega generala Moltkeja bila je zastoj. Cesarja in Bismarka je to močno osupnilo in sta državni zbor hipoma odposlala domov. — V Milanu je zborovalo 2000 republikancev in z živio-klici odobravalo govor južno-tirolskega begunca Pedergotija, ko je povdarjal, da se mora Italija polastiti Firolo do Brennerja, Gorice, Trsta in Istrije. — Svetovna razstava v Parizu dela Francozem res vso čast; razstava je velikanska. Zavolj nameravane stoletnice na spomin bogakletniku Voltairju je vsled razglasa pariškega nadškofa 30. maj den občne pokore; po vseh cerkvah bodo Boga javno za odpuščanje prosili za vsa razžaljenja po ostudnih in bogatajnih Voltairijancih; odločno postopanje nadškofovo je storilo velik utis in celó republikansko ministerstvo je očitno proslavljanje Voltairja prepovedalo. — Angleških delavcev upor zoper fabrikante še ni pomirjen. — Na Španjskem v Kataloniji je 60 mladih ljudi hotlo kralja prognati in republiko proglasiti; drzno podvzetje bilo je pa takoj zadušeno in puntarji pobiti ali izgnani. — Perzijski šah se je od ruskega carja poslovil in je sedaj na poti v Berlin k nemškemu cesarju. — Panamansko zemeljsko ožino v Ameriki bodo kmalu začeli prekapati, da po velikanskem kanalu ladijam odprejo naravnostno pot iz Atlantskega morja v Veliki ocean. — V Kantonu na Kitajskem je vihar vrtimec tako razsajal, da je skoro vse mesto razdril in 10.000 ljudi usmrtil.

Turške homatije. Preteča vojska med Rusi in Angleži zaradi Turka se ni pričela, kakor se je obče bilo bati; ruski poslanik Šuvalov je Angleže toliko pomiril, da so privolili v shod evropskih ministrov ali že meseca marca napovedani: kongres. Bismark bo 11. junija t. l. zbral ministre vseh evropskih velevlad v Berlinu, kder se bodo torej turške zadeve konečno reševale. Če se bodo pri kongresu vsi ministri z bogali, tedaj je mir gotov, če ne pa je vojska neizogibna. Priprave za njo se vršijo nepretrgano na Ruskem, Angleškem, Turškem itd. V Carigradu je bil velik požar; pogorela je stara in velika palača turških ministrov, nekdanj stanovanje velikega vezirja. Rodopske vstaše so Rusi z pomočjo Bolgarov potlačili in večidel posekali. Bosenski Osmanli, t. j. pravi Turki, so se začeli seliti v Azijo; prav imajo; z Bogom! Turški sultan se je močno ustrašil, ko je slišal, da se bodeta Rus in Anglež porazumila bržčas na turški račun. Zato neki zopet premišluje, ali bi ne kazalo Carigrad zapustiti in v Brusu v Aziji oditi; tudi mu se je bati v Carigradu turških zarotnikov, ki mu po življenju strežejo.

Za poduk in kratek čas.

Celje in njegova okolica.

(Zgodovinsko - krajepisna črtica.)

IX. Savinjske kopele v Celju. Nekdanje slave mogočnosti in bleska, o katerih nam zgodovina pripoveduje, zdaj pač zastoj v Celju iščeš. Kdor ne pozna zgodovine celjskega mesta in ne ve, na kaj da spominjajo podrtije Gornjega Celja in semtertje po mestu vzdano starinsko kamenje, temu je Celje navadno mestece, kakoršnih se nahaja mnogo, samo da ima mimo drugih lepšo in prijaznišo okolico. Nekdanje slave in mogočnosti gotovo nikoli ne bo doseglo ali na višjo stopnjo imenitnosti in blagostanja se lahko povzdigne, ako le njegovi prebivalci porabijo priložnosti in sredstva, ktera jim narava sama ponuja. Jaz med ta sredstva štejem v prvi vrsti Savinjske kopele.

Tik mesta tekoča Savinja izvira v Solčavskih planinah. Njeni vir pri slapu pod nepristopno Rinko se kmalu zgubi pod zemljo in še le v Logarjevi dolini zopet na den pride. Od tod teče do Celja vedno proti vzhodnem jugovzhodu, pri Celju pa se naglo zasukne proti južnemu jugozahodu zlivajoč se pri Zidanem mostu v Savo. Njeni tek meri z oviuki vred 87·17 kilometrov (11 $\frac{1}{2}$ milj); srednja širokost med Mozirjem in Zidanim mostom je 56·88 metrov in srednja globočina 0·948 metrov ali 3 šolnje. Meseca sušca in malega travna, pa tudi vinotoka in listopada vendar véasih naglo tako naraste, da vse bližnje travnike in njiva poplavi. Voda v Savinji je vedno čista in prozorna, kakor studenčnica, torej že zavolj tega jako pripravna za kopanje. K temu pa še pridejo druge dobre lastnosti, namreč, da struga ni pregloboka, da je navadno topla in da ima zdravilno moč, kakor vode po bližnjih toplicah. Zadnji dve lastnosti pa ima Savinja od tod, ker v njeni strugi na mnogih krajih izvirajo topli vreleci in tudi nekteri pritoki tej pripeljajo ali slano ali toplo vodo. V dokaz tej trditvi samo opomnim, da voda Laških toplie izvira sredi Savinjske struge, od koder je po umetnih cevih napeljana v kopališče; da Savinja po zimi tudi na takih krajih, kder po času teče, poznej zmrzne, kakor večje reke z naglim tokom in da ima njena voda pri viru komaj 3—4°, v Celju pa že 24°; od solnea pa se med pečinami in v globokih jarugah tekoča ne more za 20° segreti. Po spričevanju skušenih zdravnikov imajo Savinjske kopele enak upliv na človeško zdravje, kakor kopele v bližnjih Dobrnskih, Rimskih in Laških toplicah. Navadno se tedaj z uspehom rabijo proti protinu, občnim slabočam in posebno dobro uplivajo na kožo in živce ter splošno okrepčanje pospešujejo. Savinjske kopele so sicer že dolgo znane, vendar splošno so se začele še le zadnja leta rabiti, ko so se napravila javna kopališča. Do zdaj obstoji dvoje takih kopališč; ono na desnem bregu dohaja g. Hansbaumu, na levem bregu g. Kranjcu.

Hausbaumovo kopališče ima dve utici; prva kmalu za mestnim parkom je odločena za gospe z 29. oddelki, ki so tudi v vodi predelani. Kakih 250 korakov više je utica za gospe s 30. oddelki, ki pa v vodi niso predelani, tako da se gospodje omejeni v reki kopljejo. Na levem bregu je Kranjčeve kopališče s 13 oddelki, podobno Hausbaumovemu, samo da v prostem ni predelano za razne spole. Kopališča so sicer priprosta, pa pratično in snažno uredjena. Kdor se hoče pred kopelo ohladiti ali po kopeli si odpočiti, najde klopi pred kopališči in v parku. Sicer pa je dovoljeno tudi drugod v Savinji se skopati, samo pod starim gradom ne zavolj velike globočine in preblizu hramov ne zavolj ljudi, da se nebi pohujšanje dajalo. Tople kopele se dobijo v mestu pri stavbarskem mojstru g. Schmidtu. Do zdaj se počez porabi na leto po 12 000 kopol; koliko pa na leto ptujcev pride v te kopele, še ni znano, ker se še to ni natanjko zapisovalo. Če bodo Celjani storili, kar je potrebno za dostojno stanovanje in postrežbo, za primerno razvedrevanje in razveseljevanje, upati je, da bo v Savinjske kopele pribajalo vedno več ptujcev; kajti od vsakdanjega dela utrujeni, slabotni in počitka potrebni pač težko kde najdejo za svoje okrepčanje ugodnejših razmer, kakor v Savinjskem kopališču v Celju. To bo pa pospeševalo ne le koristi celjskih prebivalcev, ampak tudi imenitnost in blagostanje Celja in cele njegove okolice.

J. S. Gombarov.

inhala
Smešničar 22. Mlad grof je moral na cesarskem dvoru visokej dvorskej gospej streči. Ta je pa bila močno sitna in je z večnim godrnjanjem mladega grofa dražila. Nekokrat je kihnila in ker mladeneč ni hitro rekel: Bog pomaj, ga je jezna vprašala: ali niste slišali, da sem kihnila. „Nisem mogel slišati, milostna gospa nosijo svoj nos previsoko“.

Razne stvari.

(Shod volilcev v Žavcu) je bil od 200 mož obiskovan, govori poslancev dr. Vošnjaka, dr. Dominkuša, dr. Srneca so napravili velik utis, očitna vprašanja g. Širce in več kmetov pa veliko pozornost vzbudila. Poslancem se je izreklo priznanje in zahvala. G. Ivan Žuža je bil predsednik, g. Haas zastopnik vlade, katerej je g. dr. Vošnjak v 2urnem govoru marsikaj britkega pa resničnega povedal.

(Strupna sapa) je 27. maja v Breznem poleg Rimskih toplic 2 uboga knapa zadušila.

(Savinjsko dolino poplavlila) je Savinja in veliko škodo učinila na njivah in sadežih; mnogo proda je navalilo.

(Grozna toča) je 4 ure daleč od Gorice do italijanske meje vse v zemljo vbila; revščina prebivalcev je velika. Bog nas varuj take nesreče!

(Gospodarska prodružnica ljutomerska) bo imela 2. junija zbor pri sv. Križu ob 3. popoldne. Razlagalo se bo o gozdarstvu in vinoreji. Gospodarji so uljudno povabljeni. Kryl.

(Zadnji vojak zoper Napoleona I.) v Brašlovskem okraju, 88letni Blaž Natek je umrl. Rajni je bil 17 let kanonir, enkrat v bitki raz konja vstreljen; videl je Italijo, Francosko in Nemško, Rim, Florencijo, Turin in Pariz.

(G. Breznik) učitelj v Ljubnem se pritožuje zoper dopis iz Ljubna v „Slov. Gosp.“ češ da Ljubčanom mir kali, in zavrača dozdevnega dopisnika na šolsko postavo od 4. febr. 1870. in na odlok okraj. šolsk. sveta 19. nov. 1877. Neresničen torej dopis ni bil!

(Učiteljstvu odpovedal) se je g. Maks Robič pri sv. Miklaužu pri Ormužu.

(Za dijaško semenišče v Mariboru) so darovali č. g. Franc Juvančič dekan 50 fl. Martin Brezovšek župnik 25 fl. Janez Prešern kaplan 10 fl. Anton Šibal župnik 10 fl. Andrej Urek župnik 10 fl. G. Ignacij Katschthaler 38 knjig. (Dalje prih.)

(Spremembe v Lavantinski škofiji.) Č. g. Mih. Lendovšek je postal I. kaplan in č. g. Franc Jug II. kaplan mestne fare v Ptuj; č. g. Anton Borsečnik pride za II. kaplana k sv. Magdalenii v Mariboru.

Dražbe III. 21. maja Jožef Robič v Langeggu 4945 fl. 1. juni Roza Ferk pri št. Ilju 8558 fl. 3. jun. Janez Plavčak v Stojnemselu 1975 fl.

Listič uredništva. G. A. v V. sami priznate, da se je o znani zadevi dovolj govorilo v Slov. Gosp. torej ne zamerite! G. P. v Podsredi: dosti, reč je vsem jasna.

Loterijne številke:

V Gradcu 25. maja 1878: 18, 56, 51, 90, 20
Na Dunaju „ „ 4, 20, 86, 56, 47

Prihodnje srečkanje: 8. junija 1878.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

1 Hl. = 1⁶³/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 1/2 funta.

Mesta	Pščenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	9	30	6	20	5	80	3	40	6	10	6	40	7	56
Ptuj . . .	8	60	6	20	5	40	3	40	6	20	7	—	6	40
Ormuž . . .	8	90	6	50	5	40	3	25	6	60	7	80	4	17
Gradec . . .	9	34	6	20	6	34	3	50	6	10	6	30	5	58
Celovec . . .	8	80	5	92	6	22	2	88	6	8	4	46	5	98
Ljubljana . .	9	74	6	50	5	73	3	51	6	56	7	—	6	06
Varaždin . .	8	—	6	30	5	—	3	20	6	40	7	—	6	60
Zagreb . . .	8	90	7	—	5	20	4	—	6	40	7	60	7	20
Dunaj } 100 Klg.	12	10	8	73	9	94	7	11	7	65	—	—	—	—
Pešt } Klg.	10	35	7	62	8	—	6	35	7	5	—	—	—	—

Priporočba uranja.

Vljudno podpisani naznanjam p. n. občinstvu, da sem v **Mariboru v gosposki ulici, nasproti Pichs-ovej kavarni** odprl urarsko podjetje ter priporočam svojo izbrano zalogo dobrih in zvesto reguliranih ur. Da bo vsaka dobro tekla, za to sem porok. Več let sem delal v izvrstnih urarnicah in si pridobil toliko spretnosti, da sem sam zmožen vsakovrstnih tudi najtežavnih urnih popravil lotiti se. Prosim torej, da me p. občinstvo z takimi popravili počasti. Popravljalo se bo zvesto, urno in po nizki ceni.

Ferdinand Dietinger

urar.

3—3

Suševnik.

Nekdo, ki je zmožen slovenskega in nemškega jezika, уме poljedelstvo, sadje in vinorejo, in je zmožen pridnega gospodarja v vseh okoliščinah nadomestiti, želi v službo stopiti za hlapca z kakem farovžu, ali v kakej drugej hiši, kjer se pelje kersčanski red; ali pri kakem županu, ki pomoči pri pisanju potrebuje, in sicer za celo primerno plačilo. Pisma naj se pošljejo do 15. junija t. l. pod naslovom:

C. A. Nr. 99 poste restante Pettau.

1—2

HENRIK SCHÖN

juvelir, zlatar in srebernar
v Mariboru

v gosposki ulici šte. 19

priporočam slavnemu občinstvu svojo veliko, iz nova odbrano zalogo zlatega in srebernega blaga, med tem celó nove reči za

birmska darila.

Staro zlato in srebro, nakupujem ali zamenjavljam; vsa v moj posel spadajoča popravila točno in po nizki ceni izvršujem; tujim naročnikom takoj ustrezam.

Tudi sprejemam vsakojaka graverska opravila in naročene reči kmalu izrezujem.

1—3

Vsega zdravilstva

Doktor Gašpar Gorišek

daje na znanje, da se je v Celje preselil in da tukaj v svoji hiši šte. 103, na glavnem trgu vsaktere bolečine zdravi.

3—3

Jože Gspaltl

zlatar, srebernar in pasar
v Ptuj

priporočam za Ptuj in okolico svojo zalogo v zlatenini in srebernini po jako nizki ceni, posebno pripravno kot darila za birmo; — tudi se priporočam čest. duhovščini in faram za hitro in ceno osnaženje, pozlačenje, posrebernjenje in popraviljanje vseh cerkvenih in drugih reči in prosi za obila naročila.

1—2

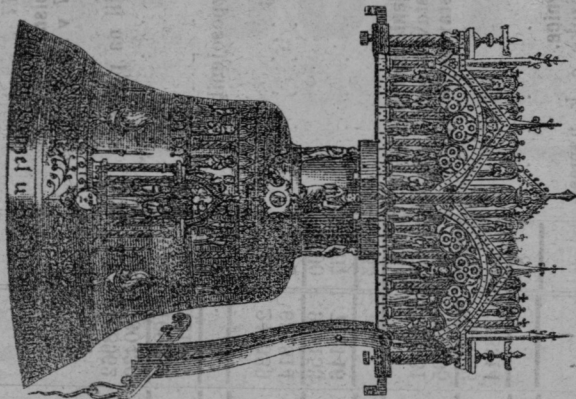
LIVARNA,
Badgasse Nr. 9
blizo sl. cerkve.

Številnih priznanih
za zlite zvonove
je priredjenih za
ogled.

zvonarna in livarna

g. Janeza Dencel-na in sinov
v **MARIBORU**

zliva posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibnimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starim nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz hrastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoni in v zvoniku nič ne trese.

Ilustrirane obrazce dopošljemo, kdor jih želi, brezplačno po pošti! 11—14

Fanta,

ki se je pet šolskih razredov izučil in je slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožen, vzame v špecerijsko štacuno **Franc Holasek,**
2—3 v Mariboru.

1—3

URE

za cerkve, grade, poslopja na kmetih
izdeluje

Andrej Berthold

v Gnas-u na Štajerskem.

Do sedaj jih je izdelal 76 v največjo zadovoljnost dotičnih naročnikov, ker so ne samo vestno in trdno narejene, ampak tudi ker so primeroma le malo denarjev stale. Sedaj mu pomagajo jegovi 3 sinovi, strokovnjaki in mojstri v tem poslu; tudi ima vedno nekoliko ur v zalogi na ogled in ponudbo, manjših in večjih. Kako zanesljiv in zaupanja vreden da je ta urar, to svedoči pristavljeno spričevalo:

„Podpisani župnik je samo ustmeno naročil novo cerkveno uro za zvonik. Vendar je g. Berthold ob dogovorjenem času in brez povišanja cene željeno uro naredil in v zvonik postavil. Od 18. junija 1875. sem imam priliko vsak den opazovati in prepričati se, da je nova ura res izvrstno, morebiti v tej stroki edino delo na Štajerskem, ura bje namreč tudi četrtinke in ponavlja vselej na večjem zvonu, koliko je ravno poprej na uri bilo. Zato bodi g. Andrej Berthold, urar v Gnas-u, vsem vrlo priporočen!“

Franc Legwarth

kanonik in župnik na Grabnu v Gradu.

8—12

Daniel Rakuš

trgovec z železjem

v graški ulici — v Celju — Grazergasse

Železo

priporoča

za težke vozove, kočije, za križe, igle zaponke (šliese) itd. ter zamore vsled jako ugodnega nakupa oddajati po

močno znižani ceni.

Tudi ima v zalogi razno ključarsko blago za stavbe na primer: okenske in dverinske okove, ključence itd. vsega je mnogo na izbiro in dobiti po najnižji ceni.

Bogata izbira kuhinjskega orodja in sprave.

	Stranke	fl.	kr.	fl.	kr.		Stranke	fl.	kr.	fl.	kr.
Blagajnica.						Vloge upnikov.					
Gotovine 31. decembra 1877				31906	96 ¹ / ₂	Ostanek ob koncu l. 1876	5406	1497028	65		
Vrednostna pisma.						Pomota od l. 1866 in 1877	1236	305	96		
V zalogi bilo 31. dec. 1877 v znesku				56223	75	Nove vloge l. 1877		438104	35 ¹ / ₂		
Posojila.						5% obrestij se pripisalo 30. jun. 1877		32010	42		
Konec l. 1876 ostalo posojil na posestva	1029	1138962	10			" " " 31. dec. 1877		31319	91		
Leta 1877 prišlo	13	30430	51			Skup		1998769	29 ¹ / ₂		
Posojilo vrnilo je						Temu nasproti se je l. 1877 vlog izplačalo	6642	584031	72	1414737	57 ¹ / ₂
Ostane ob koncu l. 1877 izposojenih pri	1042	1169392	61			Stanje vseh vlog ob koncu decembra 1877	1303				
Menjice.						Pasivne obresti.	5330				
Založenih ob koncu l. 1876	428	241339	08			Naprej za l. 1878 prejete obresti					
L. 1877, sprejeto menjice	1362	681814	78			od neprimakljivih zastav		5214	60		
Rešilo ali poplačalo						" menjice		1199	90		
Ostane 31. dec. 1877	1790	923153	86			" premakljivih zastav		134	91		
Na zastave izposojeni denarji.						Na račun rezervnega fonda.					
Konec leta 1876 je na zastavah ostalo pri	333	742146	35			Trjatev dobička vpisana od l. 1877				6329	61
L. 1877 se je posodilo zastavnikom	99	33031	—								
Zopet poplačalo											
Ostane ob koncu l. 1877	33	11495	—								
Dolg plinovnice.											
Posojilo z dovojenjem visoke c. k. namest-	132	44626	—								
nije vzeto iz rezervnega fonda	51	18314	—								
Aktivne obresti.											
Na koncu l. 1877 je bilo zaostalih obrestij	81										
pri neprimakljivih zastavah		60782	23								
" menjicah		1634	24								
" premakljivih zastavah		912	75								
Obrestji od vrednostnih pisem.											
Ob koncu leta 1877 so od vrednostnih pisem											
dolžne obrestji znašale				1734	12						
Protestni troški in varščine.											
Ob koncu l. 1877 je na varščinah bilo dolžno											
" " na protestnih troških				7810	20						
" " " " " " " "				78	—						
				1427616	59 ¹ / ₂					1427616	59 ¹ / ₂

Premoženje

Bilanca rezervnega fonda.

Dolg

	Vrednostna pisma.	fl.	kr.	fl.	kr.
Ob koncu l. 1877 bilo založenih vrednostnih pisem za					
Plinovični račun.					
Nakupna cena, oziroma naloženi kapital plinovnice		94494	46 ¹ / ₂		
Obrestji od vrednostnih pisem.					
31. dec. zaostale obrestji		36000	—		
Pri celjski posojilnici.		5103	46		
Trjatev vpisana za dobiček od l. 1877		6329	61		
V celju 31. decembra 1877.		141927	53 ¹ / ₂		

Na račun rezervnega fonda.

Koncem l. 1876 je lastno premoženje rezervnega fonda znašalo
 Jevovi čisti dohodki l. 1877
 Pripis dobička celjske hranilnice za l. 1877
 Cisto premoženje rezerv. fonda 31. dec. 1877

127250	17 ¹ / ₂		
8347	75		
6329	61		
141927	53 ¹ / ₂		
141927	53 ¹ / ₂		

Ravnateljstvo: Frane Zanger. Frane Bahr. Anton Ferjen. Dr. Karl Higersperger. Janez Kreitzberger. Anton Wretschko. Maks Stepišchnegg. Karl Traun. Popolno vjevanje tega računa in bilance z knjigami in dokazili celjske hranilnice potrjuje ta pregledovalca računov: Dr. Edmund Langet. Vitez plem. Resingen.